

VENETO GOLF

BESEDILO IN FOTOGRAFIJE: ALEŠ FEVŽER

V času Beneške republike so plemiči in grofje z investicijami v svoje vile na podeželju celotnemu ozemlju med Jadranskim morjem in Dolomiti priskrbeli sloves malega raja na zemlji. Gričevnata pokrajina je ponujala odlične razmere za pridelovanje hrane in vina, ribe in školjke pa so samo zaokrožile bogato kulinarično ponudbo, po kateri je Italija še dandanes poznana kot ena vodilnih držav v Evropi in svetu. K zemeljskim užitkom pa sodi tudi golf in v preteklem stoletju so naši zahodni sosedi začeli graditi številna igrišča, ki že tako bogato turistično ponudbo lepo zaokrožujejo.

COLLI BERICI

Na hribu nad Vicenzo sem za začetek mojega golfskega potepanja na tem delu severne Italije obiskal igrišče Colli Berici, s katerega je čudovit razgled na mesto, okoliške gradove in hribe Lessini. Ob lepem, jasnem vremenu vidite s prostim očesom v daljavi celo male Dolomite. Takoj po izvozu z avtoceste je potrebno zaviti strogo desno in mimo gospodarskih poslopij zapeljati strmo v hrib. Med vožnjo imate občutek, kot da bi iskali kako zidanico na Dolenjskem, zato morate zaupati navigaciji in smerokazom ob cesti, za kar boste nagrajeni, ko se po manj kot desetih minutah pripeljete do vrha. Tam stoji moderna klubska hiša z wellness centrom,

zunanjim bazenom in prostorom za trening, v katerem poleg telesne pripravljenosti lahko svojo igro izboljšate tudi z igranjem na modernem simulatorju.

Igrišče ima zanimivo konfiguracijo, saj prostora ni veliko in je arhitekt izbral zelo zanimive načine, kako iz igralca izvleči kar največ znanja. Za dober rezultat je potrebna potrpežljiva in natančna igra, zato je dostikrat dražver boljše pustiti v torbi in se začetnih udarcev lotiti z lesom 3 ali celo hibridom. Igrišče se vije po terenu gor in dol in ponuja zelo malo prostora za zgrešene udarce, zato je dobro imeti v torbi kako žogico več kot običajno. Je kot nekakšna

mešanica igrišč v Mokricah in Arboretumu, saj imajo številne luknje udarjališča visoko na hribu in žogica leti neskončno daleč v dolino. Zelenice so majhne in ne preveč zahtevne, zato boste imeli pri patanju manj težav, kot pri igranju po čistinah. Ko ga igrate prvič, se vam zdi težje, kot je v resnici, saj nimate občutka, kako daleč je treba udariti žogico, da bodo tudi vaši naslednji udarci čimbolj v smeri zelenice. Brez težav ga tudi prehodite, saj so razdalje med luknjami majhne in tudi dvigovanje in spuščanje terena ni tako strmo, da bi vas bolele noge. Nagrajeni boste z lepim razgledom na okolico in pravo golfsko preizkušnjo. Že uvodna luknja (par 3, 152 metrov) vam bo dala misliti, saj morate zadeti majhno zelenico na hribu pred vami, s katere vidite pod seboj Vincenzo. Tudi nadaljevanje zahteva zbranost, saj sledi četrta najtežja luknja na igrišču, ki je kratek par 5 s 426 metri, a ker zavija v levo in ima zelo ozek fairway, ne dopušča napak. Sledi igranje po hribu navzdol z zelenico v vrtači in tudi naslednje luknje so obdane z drevesi, zato je smer udarcev zelo pomembna. Drugi del igrišča se začne z ozkim in dolgim parom 5, ki zavija v levo in se dviga in spušča, zato je izbira prave palice ključnega pomena, saj gozd na obeh straneh fairwaya ne dopušča napak. Na udarjališču enajste luknje par 3, 114 metrov) ste na najvišji točki igrišča in sledijo tri luknje za dušo, saj so udarjališča povsod visoko nad dolino. Nato vas čaka malo hribolazenja na štirinajsti luknji, ki pa je s 333 metri precej daljša, kot se zdi, saj igrate ves čas po hribu navzgor. Zadnje štiri luknje pa so zaključni preizkus vaše dnevne forme in predvsem živcev, saj so vodne in stranske ovire tako številne, da jih je skoraj nemogoče odigrati brez kazni. Igrišče sem odigral dvakrat zaporedoma in drugi dan

mi je bilo precej lažje. Deloma tudi zato, ker sem po prvi rundi užival v odlični večerji v klubiški hiši in nato prespal na moderni turistični kmetiji El Pavejo v dolini, ki jo vodi Anna skupaj s svojim možem. Staro vilo s tremi sobami in velikim vrtom, ki stoji povsem na samem, sta povsem prenovila in opremila z moderno kuhinjo in dnevno sobo za goste. Hišo lahko najamete v celoti in si potem kuhate sami, za kar imate na voljo vse pripomočke, ali pa za ceno 70–85 evrov za dve osebi gledate na letni čas uživate v eni od prostornih sob ob odličnem domačem zajtrku, ki vam ga vsako jutro pripravita gostitelja. El Pavejo priporočam kot idealno prenočišče za skupino prijateljev ali tri pare na golfskem dopustu, saj so v bližini tudi druga igrišča. Za prave gurmane pa priporočam obisk restavracije v klubiški hiši, kjer so na voljo dnevni meniji za golfiste ali pa a la carte jedi za kosila ali večerje, na katere radi pridejo tudi poslovneži iz Vicenze, pa tudi kulinarčni gostje od drugod. Vodi jo Giandomenico Zocca, ki je svoje kuharsko znanje izpilil kot pomočnik pri velikih imenih italijanske gastronomije, zato njegovi krožniki sledijo filozofiji lokalno pridelane hrane glede na letni čas. Tako kot marsikje pri naših sosedih me je navdušila vinska karta, na kateri so vina iz vseh italijanskih vinskih pokrajin naprodaj za zelo zmerno ceno, ki se začne pri 15 in konča pri 40 evrih. Za bolj zahtevne pa je na voljo tudi šampanjec Egly-Ouriet Le vignes de Vignay Premier Cru za ceno 140 evrov ali letniška penina Ferrari Giulio 2004 za 90 evrov. Pri rdečih boste največ odšteli za letniški Amarone iz kleti Masi, zmerne cene pa imajo tako za Quintarellia iz Valpolicelle kot za toskanski Brunello, Tignanello ali Bolgheri. Več informacij na www.golfclubcolliberici.com.

VERONA

Po spustu s hriba nazaj na avtocesto sem nadaljeval na zahod proti Gardskemu jezeru in mimo Verone ter pripeljal do izvoza Sommacampagna, blizu katerega na gričevnatem terenu stoji igrišče golfskega kluba Verona. Že sam prihod na prostorno posest, sredi katere je stara kamnita klubska hiša, vam razveseli srce, saj se vidi, da gre za staro in urejeno igrišče. Zаметki segajo v leto 1960, ko sta dva poslovneža kupila zemljo in prvih devet lukenj je leta 1963 narisal priznani angleški golfski arhitekt John Harris. Čez nekaj let je sledila razširitev na osemnajst lukenj, za kar je bil zaslužen Giulio Cavalsani, pod zadnji redizajn igrišča pred petnajstimi leti pa sta se podpisala najbolj priznana italijanska mojstra Baldovino Dassù in Alvise Rossi Fioravanti. Prvih devet lukenj je speljanih po griču pod klubska hišo, kjer se lepo vidi star angleški dizajn iz sedemdesetih let prejšnjega stoletja, ko je bila golfska igra precej drugačna kot danes. Luknje so krajše in ožje z manj zahtevnimi zelenicami. Skozi leta so mlada drevesa zrasla in poskrbela za vidne meje pod posameznimi luknjami. Igrišče je speljano tekoče, edino deveta luknja je kot kratek par 3 stisnjena v ozadje klubske hiše in bližnjih apartmajev na igrišču bolj zato, da je nadaljevanje na deseti luknji

bolj priročno. Na račun tega se niti prva niti druga polovica igrišča ne končata blizu klubske hiše kot na klasičnih igriščih, kjer lahko gostje na terasi opazujejo zaključne udarce na zelenicah. Drugih devet lukenj, ki so novejši del igrišča, je precej bolj odprtih in prilagojenih današnjemu stilu igre, ko žogice zaradi izboljšanih materialov in palic letijo precej dlje. Teren, ki se ves čas rahlo spušča ali vzpenja, je ravno prav zahteven, da mora igralec razmisliti, kam bo udaril žogico, saj vse pozicije niso idealne za nadaljevanje igre. Tudi peščenih ovir je precej več kot na starem delu igrišča in je zato igra še bolj zanimiva. Igrišče mi je ugajalo, saj ni dolgočasno kot nekatera novejša igrišča v tem delu Italije, ki so speljana po travnikih skoraj brez višinske razlike. Bogata klubska zgodovina je vidna na vsakem koraku in tudi izbor jedi in cene v restavraciji potrjujejo sloves, ki ga ima golf klub Verona. Številni prestižni turnirji so bili odigrani na njem in eden od zmagovalcev je bil tudi legenda italijanskega golfa Costantino Rocca. Igrišče je odprto od aprila do konca oktobra in je zaradi bližine Gardskega jezera dobro obiskano, saj številni golfisti povežejo obisk romantične Verone in igranje na igrišču, ki nosi mestno ime. Več informacij na www.golfclubverona.com.

PADOVA

Najstarejše igrišče v okolici je Golf klub Padova, ki je bil ustanovljen leta 1962 in ima tako kot Montecchia 27 lukenj, ki jih lahko igrate v poljubnem zaporedju. Klub ima že dolgo 600 članov, ki s plačilom članarine in letnih kart skrbijo, da je igrišče eno najboljših v tem delu Italije. Konec aprila, ko sem ga obiskal, je bilo zares lepo urejeno, saj ugodna klima omogoča dobro rast trave, skozi desetletja pa so drevesa tudi dobro obrasla čistine, zato so posamezne luknje vidno ločene med seboj. Igrišče je sicer odprto vse leto in predvsem v zimskih mesecih poleg članov na njem igrajo večinoma gostje iz Avstrije, Nemčije, Švice in Skandinavije, ki prenočujejo v bližnjih Termah. Klubska hiša pa ima tudi prostorne in zelo lepo urejene sobe za goste, ki so zaradi ugodne cene polpenzion in karte za igranje zelo zanimiva priložnost, če želite igrati in trenirati na njihovem vadbišču. Igrišče je zasnovano kot pravi drevesni park, saj je John Harris, potem ko se je izkazal pri načrtovanju igrišča

pri Veroni dobil priložnost, da 70 hektarjev terena ob gričih Euganean in številnih vilah spremeni v golfsko igrišče. Zato je tudi danes obisk okolice igrišča izlet za ljubitelje rož, rastlin in stare arhitekture. Stara benečanska vila Barbarigo iz 17. stoletja in botanični vrt Valsanzibio, ki stoji tik ob zelenici druge luknje, sta najbolj obiskani točki v okolici. Klubska hiša je ogromna, saj izvira iz časov, ko še ni bilo recesije in ima zunaj velik bazen, fitnes in vse, kar sodi k dobremu počutju golfistov. Klubska restavracija ima več soban in prostorno zunanjo teraso, kjer golfisti najraje spijejo pijačo po koncu igranja, ker ponuja odličen razgled na deveti zelenici rumenega (3003 metre, par 36) in modrega igrišča (3110 metrov, par 36), ki sta bolj zahtevni od tretjih devet lukenj, ki se imenujejo rdeče igrišče (3100 metrov, par 36), kjer so bolj odprte luknje z vodnimi ovirami in ležijo bližje vinogradom na vzhodni strani posesti. Več informacij na www.golfclubpadova.it.

MONTECCHIA

V bližini Padove, kjer v gastronomskem svetu vladata brata Alajmo, so tudi številni izviri termalne vode, zato so pred več kot sto leti zrasli prvi hoteli v Termah Abano, Montegrotto in Galzignano. Klasične hotelske goste, ki so

prihajali na počitnice in terapije z zdravilnim blatom, so dopolnili tudi tisti, ki jih zanimajo aktivnosti na prostem, kot so pohodništvo, kolesarjenje in golf. V okolici termalnih zdravilišč so štiri golfska igrišča – Montecchia, Frassanelle, Galzignano in Padova. Kar 27 lukenj ima igrišče Montecchia, ki je član združenja vodilnih evropskih igrišč (Leading European golf courses). Gostinska ponudba je v rokah bratov Alajmo, ki poleg dnevne restavracije, kjer golfisti po igri jedo testenine in druge jedi iz enostavnega menija, ob večerih odprejo tudi prestižno restavracijo, ki

se ponaša z eno Michelinovo zvezdico. Igrišče obkrožajo vinogradi in vila Capodilista, ki stoji ob trdnjavi iz enajstega stoletja. Načrt igrišča je narisal irski arhitekt Tom Macaulay, ki si je na nekdanjih poljih zamislil ravninsko igrišče z malimi jezери, ki narekujejo potek igre. Igrišče lahko igrate na belem (3187 metrov, par 36) in rdečem delu (3131 metrov, par 36) z devetimi luknjami, ki je bilo dvakrat prizorišče Alps Toura in kar štirikrat European Challenge Toura. Tretjih devet lukenj so poimenovali zeleno igrišče (3097 metrov, par 36) in je namenjeno predvsem članom, da lahko v miru odigrajo svojo rundo, saj sta prvi dve kar precej zasedeni. Tudi jaz sem odigral kombinacijo belega in rdečega igrišča, ki tvorita tudi turnirsko igrišče, saj je dovolj zahtevno in dolgo, da lahko uporabite vse palice v torbi. Bermuda trava na fairwayih omogoča dolgo kotaljenje žogice, dovolj je tudi peščenih in vodnih ovir, da je igra dovolj zahtevna za vse vrste igralcev. Več informacij na www.golfmontecchia.it.

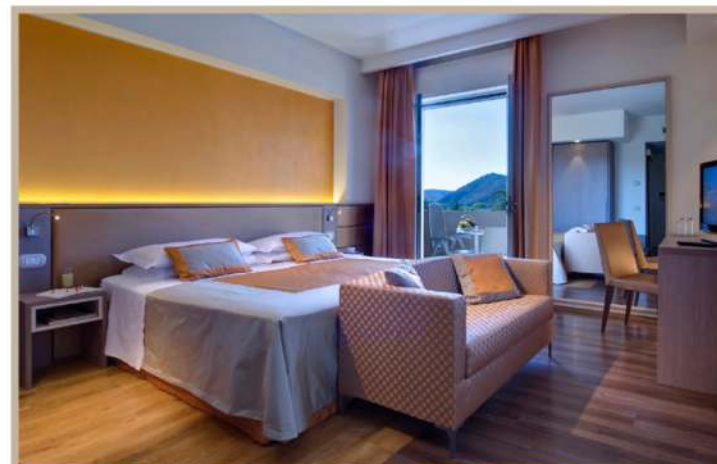

CA DELLA NAVE

Igrišče, ki je najbližje našim krajem, je v kraju Martellago pri Benetkah in je od Ljubljane oddaljeno 230 kilometrov. Novi del avtoceste, ki zaobide Benetke in Mestre, teče mimo igrišča in od izhoda z avtoceste do klubske hiše imate manj kot 5 minut vožnje. Igrišče je bilo pred gospodarsko krizo eno najbolj elitnih v tem delu Italije, a na žalost se ekonomske težave izpred desetletja poznajo še danes, saj denarja za vzdrževanje ni dovolj. Med igranjem to opazite tako na čistinah kot na zelenicah in v peščenih ovirah. Ravninsko igrišče s številnimi vodnimi ovirami v obliki velikih jezer in številne peščene ovire je narisan legendarni ameriški golfist in arhitekt Arnold Palmer in so zaščitni znak njegovega golfskega dizajna. Dolgo je 6365 metrov iz belih udarjališč za moške in 5319 metrov iz

rdečih za ženske s parom 72. V primerjavi z drugimi igrišči, ki sem jih opisal v tem članku, je najbolj odprto in nima veliko dreves, ki bi zelo vplivala na igro, zato pa je potrebno biti zelo natančen pri igranju preko vodnih ovir in številnih bunkerjev, s katerimi je Arnold Palmer popestril dolgočasne ravninske čistine pred zelenicami. Igrišče se razprostira okoli vile iz 16. stoletja, ob kateri je še danes gospodarsko poslopje z apartmaji in vinsko kletjo in leži sredi parka, ki ga obdajajo visoka drevesa. Dobro obiskana je tudi klubska restavracija z ugodno dnevno ponudbo za igralce in goste, ki pridejo samo na kosilo. Zaradi odlične lege pri potovanju po Italiji je vseeno vredno obiska, saj je tudi cena za igranje zelo konkurenčna. Več informacij na www.cadellanave.com.

HOTEL BRISTOL BUJA - ABANO TERME

V času igranja v okolici Padove sem prenočeval v hotelu Bristol Buja z bogato družinsko tradicijo. Trije zunanji bazeni, številne sobe za terapijo in predvsem bogata kulinarika me niso pustili ravnodušnega. Glede na to, da imajo v 5-zvezdnem hotelu gostje na voljo vse obroke, vključno s

kosilom (česar golfisti sicer ne izkoriščamo, saj čez dan igramo na okoliških igriščih), je cena zelo konkurenčna hotelom, ki ponujajo samo polpenzion. Še posebej sem bil navdušen nad večerjo, ki se po izboru in kvaliteti hrane lahko primerja z vsako a la carte restavracijo v okolici.

Osebe tekoče govori več svetovnih jezikov (kar je za naše zahodne sosedes precej redko), od katerih je nemščina najbolj pomembna, saj so Nemci, Avstrijci in Švicarji tudi najbolj številni gostje. Več informacij na www.bristolbuja.it.